
Szőnyi Ferenc

MIFÉLE ORPHEUSZ

A holtak közt ha nem talállak
tovább kereslek idefent
kit takarnak a síró vállak
milyen túlélő idegent
miféle Orpheusz leszek még
ladiktalan tavon hova
perelve meddig milyen emlék
mindigek közt milyen soha
vigyázz vigyázz ha megtalálom
nem engedem többé veled
annyi sok éve annyi szálon
szívedbe rontó életed
s a lant a lant fülelve várnak
folyó citromfa délvidék
a holtak közt ha nem talállak
kénytelen leszek élni még
s perelve is tovább kereslek
átjárható minden határ
ne szólj kövess ma már a tested
akár az égre lelt madár
most már a *fönt*nek mérge jár át
most már meg kéne hallanod
a fájdalom kromatikáját
a fölfeszített dallamot

A VARJAK MAJD HELYETTED IS

Bántottalak? Hidd el, hogy nem akartam.
Csak hirtelen minden, a kockán. Forgott.
A szünetjelen átsüvít a dallam.
Eső veri a dominánsakkordot.

Tudom, tudom, az idő nem cselédünk.
S ha mégis felmond? Hibáztunk, hibáztam.
A felismerhetetlenségig élünk
ebben a számon kérő szélzúgásban.

Tél van, vagy az lesz nemsokára. Fázom.
A varjak majd helyetted is szeretnek.
Későmre jár. Arcomon póre láznyom.
Látvány vagyok csak vesztőhely-szemednek.

LUDENS

Bilabiális falevél
sodródik *animamea*
majdnem mama majdnem dea
görgeti rímtársa a szél
hová miért nem ő beszél
lehetne gyógyító tea
vállán csöpp harmat-trófea
az ágon megfeszült kötél
szembeszél támad hiába
nincs tavasz vásárfiába
bukfencet vetett a táj
fenn a széle lenn a hossza
hátát árnyék ostorozza
játsszanék de hogyha fáj

Sirokai Máttyás

VÉLETLEN HÍRNÖK

Hány fényképnek lehetünk véten
részei, mellékes alakok
a hírnököt övező tömegben –
emberpár, mely a megnyíló égtől
el, önmagába fordul? Arcunk
egy utcarészletben, két várandós
nő mellett, kiket boldoggá
tesz a fotózás, és hasuk
a nevetéstől egyszerre dobban –
arcunk talán elárulja,